

знава по това, че всички-ты безбройны прѣд-
 ставления, понятия и дору мысли сѣ въ главѣ-тѣ му
 на такывы мрътвы рядове, на каквыто лѣжатъ вдръ-
 вены отъ студъ лѣстовици: едны до другы лѣжатъ,
 безъ да ся знаѣтъ една другѣ, че сѣществувать; и
 двѣ мысли, найближи и най-родствены помежду си,
 моѣтъ да живѣѣтъ въ еднѣ *шльмиѣ* главѣ много го-
 дины безъ да сявидать една другѣ. Това явление е прѣд-
 ставено въ най-голѣмѣ крайность; нѣ то не достига до
 такѣвѣ крайность въ всички-ты главы. Кой знае, да
 ли ще има на свѣта такава чловѣческа глава, въ
 коѣто да е съвсѣмъ видѣло, та всички-ты поселены
 въ неѣ прѣдставления, понятия и мысли, да моѣтъ
 да ся видать и да ся познаѣтъ една другѣ. Нѣ за
 да ся вѣцари повече видѣлина, трѣбва да спомага
 всяко учение. И ето на що е основана потрѣбность-та
 да ся кара дѣте-то — да разсѣжда за различны прѣд-
 мѣты, що е придобыло. Читатель-тѣ може да си по-
 мысли незнаѣ що, кога чюе, че за такѣвѣ высокѣ
 цѣль. ся прѣдставляватъ такывы малкы и просты
 ередства, каквыто що сѣ упражнения-та въ Бащинѣ
 языкѣ. Нѣ, прьво и прьво, читатель-тѣ нека знае, че
 книга „Бащинѣ Языкѣ“ има работѣ съ седѣмъ го-
 дишне дѣте, у което всички-ты высокы душевны
 силы сѣ токо едва въ завръза си; и друго, че „Ба-
 щинѣ языкѣ“ не заключява всичко-то прьвоначялно
 учение бащинѣй языкѣ. И така, не може да има въ
 него оныя основы за прьвоначялно учение, които
 моѣтъ да бѣдѣтъ въ другы прѣдмѣты, каквото: въ
 священѣ-тѣ историѣ, въ смѣтницѣ-тѣ, и послѣ въ
 историѣ-тѣ, въ земеописание-то и т. Нашя-та работа
 е малка и влияние-то ѣ не е голѣмо; нѣ нека ся на-
 берѣтъ много такывы влияпя отъ прѣдаванѣ-то на